

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a Cincea după Sfintele Paști, a Samarinenței

Sunt deasupra ta cu cerul Meu de sfinți și de îngeri în cete-cete, pământ și neam român, și-ți călăuzesc mersul spre biruință asupra lui satana, care Mă vede veghind și păstorind și cuvântând peste tine și se supără și se mânie și luptă să te țină în neputință ca să nu te scoli să lupți pentru slava ta cea de la Dumnezeu, dar Eu, Domnul, îți sunt Păstor iubitor și te iubesc cu patimă sfântă și-ți lucrez biruință, că iată, iată, ești țara întoarcerii Mele iarăși la oameni și ai peste tine glasul Meu de Păstor și am în mijlocul tău un popor mititel care-Mi găzduiește venirea și cuvântul cu care te păstoresc și-ți dau ție din cer prin el, o, și e minunea cea de la sfârșit de timp cuvântul și numele Meu de peste tine, căci lucrarea Mea este cuvântul, și tot așa Îmi este și numele Meu cel nou la sfârșit de timp, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, țara Mea cea de azi.

Te veghez cu oștiri cerești, neam român. Nu mai las soarta ta pe seama celor ce te robesc fără de milă pentru mărirea lor, o, și lucrez cu sfinții ca să te scol din îngenunchere și să nu te las să cazi și să tot cazi cum te vor cei ce te împiedică să te scoli spre biruința ta cu Dumnezeu, iar Eu voi face cu aceștia ca și cu Faraon, care-Mi împiedica pe poporul Meu să iasă și să meargă cu Mine în pământul cel pregătit pentru el, căci Eu, Domnul, îl călăuzeam pe Israel prin Moise, alesul Meu cel pentru el, și îl tot împietream pe Faraon ca să-Mi pot arăta tot mai mult puterea cuvântului Meu de peste el și împlinirea lui apoi, și l-am bătut pe Faraon ca pe potrivnicul Meu până ce l-am făcut să se roage de Moise să mijlocească la Mine să-l iert ori de câte ori nu mai putea el îndura mânia Mea de peste el și țara lui, dar el iarăși se împietrea și se împotriva, numai că Eu, Domnul, nu l-am slăbit de sub mânia Mea până ce n-a dat el libertate poporului Meu ca să-Mi slujească Mie, și nu lui, și așa l-am izbăvit pe cel rob sub greutatea crucii lui și l-am învins pe Faraon și a cunoscut el pe Dumnezeul Cel adevărat față în față cu dumnezeii cei mincinoși la care omenirea cea de atunci și cea de azi și din toate timpurile se închină și se încântă cu duhul minciunii, numai să nu audă de Dumnezeu și de voia lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, căci lumea este vrăjmașa Mea de șapte mii de ani, de când omul L-a părăsit pe Dumnezeu pentru păcat, pentru neascultare prin duhul trufiei, duhul care îl înalță vreme după vreme pe omul care nu vrea cu Dumnezeu pe pământ.

Îți făgăduiesc, pământ și neam român, iubirea Mea veșnică pentru tine lucrând și strigându-te să-ți spună: Rămâi, o, rămâneți întru iubirea Mea, fii români, fii iubiți de Dumnezeu! Vă voi scoate de sub cei care vă țin robi minciunilor lor, cu care vă supun lăcomiei lor de putere peste voi, și îi voi împietri ca să-Mi arăt puterea Mea dumnezeiască lucrând și cârmuind de pe acest pământ soarta pământului și a lumii de pe el, căci Eu sunt Domnul și Eu sunt Cel ce biruiesc pe cei trufași și fără Dumnezeu peste ei, și te voi învălui în slava cea de la Dumnezeu, pământ și neam român, că aici M-a trimis Tatăl să-l biruiesc pe omul fărădelegii, pe antichrist, care încă se mai încearcă cu Dumnezeu până la marea Mea biruință, până ce va fi raiul pe pământ ca și la început, și la care omul nu mai visează, și iată, vă voi birui Eu, Domnul, pe voi, pe cei potrivnici Mie și neamului român pentru ridicarea pe picioare a acestui neam, căci planurile voastre sunt luate cu satana și veți cădea sub faptele rele pe care le lucrați bucurându-vă, dar lucrarea minciunii cu care țineți în genunchi neamul român vă va părăsi după ce vă va dărâma de tot, că niciodată minciuna n-a biruit până la capăt, căci soarta celor mincinoși, care lucrează din zori în zori cu duhul minciunii, o, e rușinoasă soarta lor și se sfârșește rușinos, precum este scris.

Voi, cei care urziți planuri fel de fel pe ascuns ca să doborâți prin nedreptate și prin minciună pe cel ce stă drept față în față cu voi pentru neamul român, voi, slujitori ai minciunii cu care dați să ieșiți biruitori de partea voastră, luptați în gol, să știți, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce stau în luptă cu voi și cu satana, căruia îi slujiți, și vă voi mostra cu mânie și vă voi arăta ce mare este Dumnezeu și veți ști că

neamul român e neamul Meu la sfârșit de timp și că veți fi pedepsiți rușinos și vi se va descoperi lucrarea minciunii și se vor vedea toate dedesubturile cu care vă ascundeți acum ca să plănuți satanicește și ca să doborâți pe cel care vă împiedică să vă ascundeți cu întunericul sub care v-ați pitit faptele strigătoare la cer: minciuna, trădarea, defăimarea, furtul, desfrâul în care trăiți și pentru care vă trebuie bani și slujbași plătiți cu bani ca să vă facă jocul, o, și toate se vor descoperi, căci Eu sunt Domnul și vin și aduc la lumină faptele voastre potrivnice propășirii neamului român, de pe urma căruia voi trăiți păcătuiind și urând dreptatea a toate, dar Eu, Domnul, voi fi Cel drept și voi judeca drept, precum este scris, și vă spun ca să știți aceasta.

O, nu vă îngrijorați voi, cei din români care vă iubiți țara și neamul. Eu, Domnul, sunt pe urma celor trădători de țară și de neam. Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul neamului român, atât de iubit Mie în toate vremurile de sub cer pe pământ, și lucrez prin cuvânt și voi da biruință celui lovit acum de voi ca să-l scoateți de la cârmă, dar nu, căci cei ascunși cu lucrarea trădării vor pierde lupta și vor birui cei cu iubire pentru țară și neam, și vor fi scoși la vedere urzitorii trădării și se vor rușina vrând-nevrând toți, și vor cădea toți prin însăși viclenia lor. Amin.

Iar tu, țară română, și voi, fii iubitori de neam, și care plângeți cu iubirea din voi, fiți binecuvântați de Dumnezeu din pricina adevărului pe care îl iubiți și îl doriți, și pace vouă și nădejde, fiilor, căci Dumnezeu vă este Păstor! Amin.

Și acum, pun masă de cuvânt cu voi și cu sfinții cu care Mă așez cu voi la masă în cetate și cu serbare pentru sfinții azi serbați, fiilor primitori de Dumnezeu și de sfinții care Mă însoțesc ca să vin la voi. E plină masa de iubirea cea pentru Mine și cea pentru voi a sfinților Mei cu care stau la masă în ziua aceasta, fiilor din cetate. Am cu Mine la masă pe mărturisitorii Mei din Samaria, și care au primit darul credinței și al iubirii de Dumnezeu în ziua când am stat de vorbă cu fiica Samariei la fântâna lui Israel acum două mii de ani. O, fiilor, vă spun vouă dorul lor cu care dau ei să vă învețe și pe voi lucrarea mărturisirii pentru Dumnezeu așa cum au avut-o ei atunci, și care a început cu vorbirea, cu cuvânt vorbit, fiilor. Toți oamenii dau să vorbească de toate unii cu alții când se întâlnesc, o, și nu le aduce niciun folos întâlnirea și grăirea dintre ei. Și de ce, oare, așa?

O, fiilor, întâlnirea dintre oameni nu este ca aceea care a fost la fântâna lui Israel între Mine și fiica Samariei, căreia i-am ieșit în cale ca să-i dau mântuire. Acolo s-a vorbit despre păcate, despre cele ce îi despart pe oameni de Dumnezeu și despre repararea acestei despărțiri. Îndemnul Meu pentru ea a fost s-o fac să-și curețe inima de păcatul în care fiica Samariei trăia cu pașii vieții ei, iar Eu i-am ieșit în cale și am vorbit cu ea despre păcatele ei, despre setea cea de apă vie, cu care omul trebuie să-și spele păcatele prin vorbirea dintre Dumnezeu și el, dintre el și Dumnezeu, și dintre om și om.

Iată câtă putere are în om duhul trufiei, fiilor! Privim și vedem mărimea acestui păcat de peste om. Nu-i place omului să se smerească, nu-i place nici pentru păcatele lui să facă această aplecare și să scape de vina cea de la păcat. Omul nu este deprins cu lucrarea curățirii lui, și de aceea om cu om nu vorbește despre păcatele pe care le face fiecare în fel și chip tot timpul, și apoi și le îngroapă înăuntrul său și rămâne sub păcat.

Lucrarea pe care am lucrat-o Eu la fântâna spălării este cea care ar fi să-i facă lucrători pe creștinii care se aleg lui Dumnezeu și mărturisitori pentru Dumnezeu, dar mai întâi să-și dea de peste ei păcatele, căci omul păcătuieste tot timpul, și iată, tot timpul este lipsit de Dumnezeu și de dragostea de Dumnezeu și de aceea el păcătuieste, dar iubirea cea pentru Dumnezeu îl face pe om să se curețe de păcat ca să se aleagă apoi de partea mărturisirii lui Dumnezeu peste pământ, ca dovadă că s-a ales pentru Dumnezeu cu viața lui, iar cel ce nu-L mărturisește pe Dumnezeu ca să adune rod mărturisitor, acela nu dovedește că-L are de iubire a sa pe Domnul.

Am stat o vreme în Samaria și i-am curățat de păcate pe cei de acolo, grăindu-le lor despre păcatele lor, iar ei, smerindu-se ca niște vinovați, au primit har de mărturisire și nedespărțire de Dumnezeu pentru tot restul vieții lor apoi. Cel care grăiește de păcatele lui face aceasta ca să se dea lui Dumnezeu și ca să asculte apoi, și iată, fiilor, numai prin ascultarea voastră de tot ce vă cer în vremea Mea cu voi pe pământ, o, numai așa puteți fi ocrotiți de pânda și atacul diavolului, care caută să vă învețe el când nu ascultați ca să nu umblați singuri de colo-colo și ca să vă dea de lucru de la el și să vă învețe apoi să vă ascundeți cu cele ce vă dă el să făptuiți fără de martori din partea Mea, fără de îngerii Mei lângă voi, căci omul este deprins să creadă și să spună că nu poate, dar ca să-și facă rost de cădere prin neascultare, nu zice că nu poate.

Se bucură diavolul când omul umblă singur, când nu crede ce îl învață Eu și când dă de la el să lucreze. Eu dau să-i spun omului să nu umble singur niciodată și să nu umble cu cel slab cu veghea și cu lucrarea, iar el dă să nu creadă aceasta și-și zice că nu va muri, așa cum diavolul a învățat-o pe femeie în rai că nu vor muri cei doi dacă nu vor asculta. O, dar iată cum cad oamenii, cum cad creștinii care nu ascultă cu frică de învățătura Mea cea plină de iubire pentru ei, iar lupta este nevăzută și e cu căderi, măi fiilor.

I-am spus demult unui copil care căuta să umble singur și care avea să cadă apoi în mâna lui satana și i-am spus: „*Niciodată să nu umbli singur, așa să Mă ascuți să faci!*”, și dacă el nu a dat să asculte a căzut, o, a căzut din pricina neascultării, și care i-a fost scrisă ca necredință.

O, dacă nu crezi, dacă nu mai crezi, e pentru că ai lucrat rău și ai pierdut darul credinței din pricina neascultării poruncilor vieții și a cuvântului lui Dumnezeu, și din pricina nedragostei de Dumnezeu pentru dragostea de tine, dar te va prinde din urmă ziua când vei sta cu ochii mari și vei privi deslușit taina cuvântului Meu care te-a călăuzit și pe tine cu Dumnezeu și spre Dumnezeu atâția ani, și când iubeai viața sfântă și așa de frumoasă la chip și la faptă, o, și vei da atunci să vorbești despre păcatele tale și nu va mai fi această vreme atunci, și de aceea, o, fiilor, nu vă jucați de-a ascunderea, de-a neascultarea de cuvântul Meu de peste voi. Nu vă jucați de-a satana ca să nu ascultați și ca să vă ascundeți apoi cu neascultarea cu care satana vă scrie la el ca să vă ceară apoi de la Dumnezeu la el, după ce îi faceți voia.

O, fiilor, nu vă iubiți trupul pentru care dați să poftiți împotriva duhului apoi. Cei care L-au iubit pe Dumnezeu își munceau trupul, nu și-l alintau, nu și-l dezmiardau, nu și-l protejau în dauna sufletului, căci trupul omului este de șapte mii de ani ca armăsarul cel fără de frâu dacă-l lași în voia cărnii lui, și te duce în prăpastie, în păcat, iar cel ce păcătuiește în însuși trupul său este om desfrânat care-și pierde în păcat vremea cea pentru mântuirea lui de sub satana.

Cel care Îl alege pe Dumnezeu de viață a sa trebuie să nu-și îngăduie să umble cu cel slab, sau să se ia după cel neputincios pentru ascultare de legile vieții veșnice și ca să se ascundă după cel neascultător.

Citiți, fiilor, citiți împreună cu toții, citiți în Scripturi despre pedeapsa neascultării lui Israel când Eu lucram prin Moise pentru viața lui cu Dumnezeu. E zi de învățătură de viață ziua de sărbătoare a Mea cu samarinenii la fântâna lui Israel acum două mii de ani. Fiți lucrători cu har mult și cu limbă dezlegată între frate și frate, și cu multă și mare smerenie de duh și de trup vorbiți unii cu alții când vă întâlniți ca să vă curățați unii pe alții de cele ce vă despart de Dumnezeu, măi fiilor. Să nu fie despărțire între voi, să nu fie rece și nici nelucrare, căci voi sunteți binecuvântați pentru lucrarea omului cel nou, și de care lucrare voi să nu fiți lipsiți între frate și frate, și începeți mereu cu smerenia orice lucrare a întâlnirilor voastre frățești în numele vorbirilor duhovnicești pentru iertarea păcatelor, o, fiilor, căci altfel de întâlniri sunt fără de rod de viață veșnică și sunt ele timp pierdut în zadar.

Acum, veniți-Mi la piept cu smerenie, așa cum a fost lucrarea Mea și lucrarea celor din Samaria care s-au mântuit în ziua aceea acum două mii de ani cu prilejul întâlnirii Mele la fântână cu fiica Samariei, care a vorbit cu Mine atâta de ușor și de frumos și de mântuitor, neîmpiedicându-se în păcatele ei ca să și le ascundă, și care Mă știa din scrieri și Mă aștepta cu credința ei și a casei ei, iar Eu am ieșit

în calea lor și M-am descoperit că am venit și că Eu sunt Cel așteptat să vină, iar ei au crezut cu totul și au fost mărturisitorii Mei cu mare putere de credință și de jertfă cu credință înaintea celor necredincioși din vremea aceea a Mea pe pământ, și când M-au cunoscut cei păcătoși care se smereau din pricina păcatelor lor, iar Eu, Domnul, i-am ridicat și i-am scris în cartea vieții Mielului pentru vecia lor.

Și acum, hai să lucrați și voi acum așa cum am lucrat Eu și ei atunci, fiilor, și nu uitați să vă întăriți sub numele Meu cel de peste voi și să Mă împărtășiți cu lucrarea dintre Mine și voi de la margini la margini, ca să vină apoi spre lucrarea lor Scripturile care mai sunt să se arate și să lucreze ele turmă nouă și să fiu Păstorul ei și Eu Însumi să le scot la pășune, căci așa este scris să împlinesc, să vin și să împlinesc, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27.04/10.05.2026